Un equip disposat a fer més història

Nit de glòria per a l'Spar Citylift Girona, que força el desempat fregant la perfecció contra l'Avenida
Partit memorable d'Ibekwe i immensa reaparició d'Alminaite

Així sí. L'Spar Citylift Girona va saltar la paret que li havia aixecat l'Avenida aquesta temporada i dimarts serà a Salamanca disposat a fer caure el mur de la lliga. La victòria d'ahir és una gesta per afegir a les nits memorables de Fontajau, que ja són unes quantes. Guanyar la lliga a domicili seria una heroïcitat per part d'un equip que, ahir sí, no va tenir cap fissura i es va sobreposar a tot el que li va plantejar l'Avenida i el partit.

Va ser un triomf col·lectiu, amb Fontajau com en les grans nits (3.800 aficionats) i amb alguns noms propis: amb la Ibekwe d'ahir no hi ha cap dubte de qui ha de ser la referència de l'Uni. Amb l'Alminaite d'ahir hi ha un gran valor de futur. I amb Noemí Jordana hi ha la candidata ideal per aixecar el trofeu de campiones dimarts. Això és esport, i en esport tot és possible.

Equilibri absolutEls dos primers quarts van ser d'equilibri total en el resultat. L'Uni va arribar a guanyar de quatre (30-26) i l'Avenida, de tres (23-26). L'arbitratge, sota escrutini des del segon 1, va ser més equilibrat que dimecres però Coulibaly va ser qui es va carregar de faltes, dues en el primer quart i la tercera, ingènua, per haver obert els colzes després d'un rebot (23-22, 14'). Però les faltes de la maliana van ser un problema menor perquè van permetre que Alminaite reaparegués. I amb la lituana va arribar aquella defensa zonal que no deixa espai al pal mitjà, des d'on dimecres Milovanovic i Elonu havien fet tant de mal. I amb la lituana esquerrana van arribar les pilotes penjades per als 2,05 –algunes en transició o sortint de pressió– que es van convertir en 10 punts a la mitja part. Per una vegada, la manta de la defensa de l'Avenida no ho tapava tot i descuidava la mà esquerra d'Alminaite.

Ibekwe va donar la cara tot i les molèsties al genoll. Continuaven alguns dels problemes de dimecres com el rebot (encara més greu que en el primer partit), les pèrdues (11) i, com dimecres, no fer falta –en tenien dues– per evitar un bàsquet en l'últim atac castellà del segon quart. Però també persistien els de l'Avenida, sobretot contra la defensa zonal, com si no tinguessin cap pla per atacar-la que no fos confiar en el talent de Milovanovic. I hi havia alguns elements de millora, com l'encert en el triple (4/9), amb un de Peters per tauler des de vuit metres i al límit de possessió com a màxim exponent. I l'altra diferència era que hi havia més gent a Fontajau (3.800) que dimecres a Würzburg.El tercer ja no fa pànicFeia por la tornada del vestidor, pel que havia passat en els precedents. L'Avenida va fer el de sempre, apujar el nivell de contacte, castigar Jordana i carregar el rebot amb Elonu de tres. Però l'Uni va anar protegint millor la seva cistella i el seu rebot, primer amb Alminaite (fins que va fer la quarta en un bloqueig, 48-47) i després amb Coulibaly. El primer moment delicat (45-48) es va salvar (58-55) i el pànic va anar a la paperera.Ibekwe, fora de sèrieCinc punts amunt (60-55), màxima diferència fins aquell moment. L'Avenida ja anava al límit, mirava el marcador de faltes –10 a 18 en aquell moment, com si no fos normal amb un equip fent sempre zona– i Peters es notava sang a la cara. Van arribar els moments clarividents de Jordana, que no volia retirar-se amb una derrota a casa (63-56). I com un animal ferit, l'Avenida es va regirar. Amb Milovanovic més collada, la recepta sempre la té Sílvia Domínguez. Ningú més se la jugava i amb l'Uni en bonus, la catalana sumava des del triple i del tir lliure (2-12 i 65-68, 36').

Coulibaly ja havia caigut per faltes i poc després ho feia Beard. Però la gèlida Alminaite no es va deixar impressionar pel repte i, d'una manera diferent a la maliana, també va protegir la pintura.

Però va ser Ibekwe l'executora de l'Avenida. A Salamanca va rebre per tots costats –i que es prepari, dimarts– però els seus quatre últims minuts d'ahir són fabulosos, de jugadora amb potencial d'estrella. Deu punts, rebots i recuperacions quan les cames ja no haurien de donar per a gaire més. La passada que va tallar i que va convertir en el 75-72 creuant el camp en dos segons amb unes gambades descomunals mereix un espai en la memòria gràfica del bàsquet gironí.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 30-04-2017 Pàgina 20

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1131299-un-equip-disposat-a-fer-mes-historia.html